

ved sker der efter min Overbevisning ingen Skade; derfor have vi mange Aars Erfaring, hvorimod der let kan ske Skade ved at lukke de laasede Vande op.

Maa jeg lige, forinden jeg slutter, nævne, at vi ere jo sikkert enige om, at Gennemførelsen af det her foreliggende Lovforslag om Saltvandsfiskeri vil, i hvert Fald paa en Del Omraader, betyde et væsentligt Fremskridt i Sammenligning med den bestaaende Lov. Det gælder navnlig det Ændringsforslag, der er stillet til § 4 under Nr. 1, og Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 6. Jeg gjorde mig her for et Par Aars Tid siden til Talsmand for, at det skulde overlades til Bundgarnsfiskere, der indtog en Bundgarnsplads, at benytte den i flere Aar, navnlig under Hensyn til Bundgarnenes Kostbarhed; jeg mente, det vilde være urigtigt at indskrænke Brugsretten til en Bundgarnsplads til et eller to Aar. Her i det første Ændringsforslag er der en Bestemmelse, hvorved saadanne Pladser overlades til Brug for Fiskerne i 3 Aar. Jeg kunde have ønsket, at man var gaaet nok saa vidt, for der er jo Bundgarn, der koste op til 1,000 Kr. eller derover, og det forekommer mig, at naar Fiskerne skulle sætte sig i saa store Udgifter til Fiskeredskaber, burde de have Ret til at bibeholde en Plads nok saa længe, som det her er foreslaaet; vi maa jo nemlig huske paa, at et saadant Bundgarn indrettes netop efter en bestemt Plads, og det kan ikke bruges under alle Dybdeforhold. Men det er ganske vist et Fremskridt, her er sket.

Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 6 indeholder ogsaa en betydelig Forbedring fra det bestaaende, og kunne vi faa det gennemført, vil det sikkert bidrage i væsentlig Grad til at forbedre Fiskernes Chance for at fiske Blankaal. Nu har man jo kritiseret den Ret, som Grundejerne og for Resten ogsaa de private Fiskeriejere have. Maa jeg herom sige, at jeg havde for Resten tænkt mig og ogsaa gjort mig til Talsmand derfor et Par Gange i Udvalget for et Par Aar siden, da vi havde Fiskeriloven til Behandling her, at Staten skulde gaa til at ekspropriere hele Aalegaardsretten, ikke alene Grundejernes Ret, men ogsaa de private Fiskeriejeres Rettigheder, og Staten kunde saa leje Retten til Fiskeri ud til Fiskerne, hvorved altsaa Staten kunde komme til den Kapital, som den maatte udrede for at ekspropriere Aalegaardsretten. Men den Tanke vandt ikke Tilslutning i Udvalget saa lidt som her i Tinget, og det kan ogsaa godt være, at det

vilde blive en betydelig Sum, som vilde kræves, hvis Staten skulde gaa til at ekspropriere hele Aalegaardsretten, og vi maa desuden huske paa, at heller ikke dette vilde være tilstrækkeligt, og at hele Spørgsmaalet ikke dermed vilde være løst, men at det vilde være nødvendigt alligevel at indføre ordnede Tilstande med Hensyn til Fiskeriet af Blankaal. Men det forekommer mig, at den Maade at komme ud over Vanskelighederne paa bedst vilde tilfredsstille Fiskerne. Maa jeg saa tilsidst endnu en Gang anbefale Tinget at stemme for mit Ændringsforslag.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Jeg ønsker først at rette en Tak til Udvalget for den Hurtighed, hvormed det har behandlet den foreliggende Sag. Det hører vist nok til Sjældenhederne, at en Sag, der er saa omfattende som den foreliggende, er bleven behandlet saa hurtigt af et Udvalg, som Tilfældet har været her, og jeg betragter dette som et Bevis for, at der fra alle Sider næres Ønske om at faa fremskyndet Behandlingen af Sagen, saaledes at der kan blive Tid til at overveje den i Fællesudvalget. Thi det ere vi sikkert alle sammen klare over, at skulle vi naa at komme til et Resultat med Hensyn til denne Sag, naas det ikke, førend den har været til Drøftelse i et Fællesudvalg. Jeg skal derfor indskrænke mig til at omtale de stillede Ændringsforslag saa kort som muligt, idet jeg gerne derved vil bidrage mit til, at Sagen kan gaa saa hurtigt fremad under Behandlingen, som det er muligt.

Maa jeg, inden jeg omtaler enkelte af Ændringsforslagene, gøre en almindelig Bemærkning, som for øvrigt berører ikke saa ganske faa af de stillede Ændringsforslag. Det er den, at jeg gerne vilde fraraade alle de Indskrænkninger i Fredningstiden, hvorom der foreligger Ændringsforslag. Jeg tror ikke, det er rigtigt at foreslaa yderligere Indskrænkninger af Fredningstiden; thi ganske vist kunne vi maaske derved gavne enkelte Fiskere visse Steder, men samtidig tror jeg, at vi skade andre Fiskere, som bo i Nærheden af vedkommende Fiskevand. Jeg tror ikke, at denne stadige Bestræbelse for at indskrænke Fredningstiden mere og mere i Virkeligheden er til Fiskernes Fordel.

Ændringsforslaget under Nr. 1, der vedrører Bundgarnspladserne, har jeg egentlig ikke meget at indvende imod. Jeg tror, at det er rigtigt, som Udvalget her foreslaar, at der fastsættes en bestemt